

Читалище „Съгласие“ Плѣвень.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ,
ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

В. „Народенъ Пазителъ“ излиза всѣки Летькъ.

Цѣна на вѣстника е:	
За въ България:	За въ странство:
За година 8 лева	За година 10 лева
» шесть мѣсеца 4 »	» шесть мѣсеца 5 »
Единъ брой 15 стотинки.	

Отговоренъ редакторъ: **Иванъ С. Тишевъ**, юристъ отъ Женевския университетъ, бивши членъ при Лѣв. Окр. Сждъ, Адвокатъ.

Съгласно рѣшението на Плѣвненский Окр. Клубъ на народната партия, протоколъ № 6 отъ 15 т. м., вѣстника ни става за вѣдѣще органъ на окръжний клубъ на народната партия въ г. Плѣвень.
Отъ редакцията.

Акц. Банка „НАПРѢДЪКЪ“ въ гр. Плѣвень

ПОКАНА

№ 2394

На основание протоколното постановление на Почит. Управ. Стѣвѣтъ отъ 16 Септември 1900 г. протоколъ № 16, III и въ допълнение на циркулярното ни отъ 2/VII т. г. честь имаме да извѣстиме, че повѣрената ми Банка за да дойде въ помощъ на всички г-да акционери, които по разни причини не сж успѣли до срока 10 Августъ 1900 г. да исплатятъ кой и да е отъ падежнитѣ два допълнителни вносове за 1898 и 1899 г. за послѣденъ срокъ на исплащане тия вносове се опрѣдѣля 31 Октомври т. г.

Прочее обръщаме надлѣжното внимание на всички Г-да интересующи се, че слѣдъ истичание на горний срокъ безъ друго прѣдизвѣстие и на основание § § 3, 4, 5, 6, 7, 8, отъ правилника и § 8, 9, 10 отъ устава ще се пристѣпни веднага къмъ проданъ на неисправнитѣ акцій.

г. Плѣвень, 1 Октом. 1900 г.

Акцион. Банка „НАПРѢДЪКЪ“
Управитель: **П. Х. Шоповъ**

ВАЖНО.

Прѣдъ видъ на запитванията отъ нѣкои търговци (винари) комисонерско-експедиторската кантора на М. Хр. Бѣчеваровъ въ гр. Плѣвень извѣстява на всички винари отъ града и и околията, желаючи да

продаватъ вина и ракий отъ тѣзгодишно произведение да донесжтъ проби въ кантората.

Сжцо приема да продава и прѣвозва за всѣкъждѣ изъ княжеството срѣщну умѣрена комисиона. На запитвания, придружени съ пощенска марка, отговаря веднага. Ул. Гренадерска срѣщну х. Македония.

Отъ Кантората.

АРЦИИ Продаватъ се 25 Акцій отъ Акционерната Банка „НАПРѢДЪКЪ“ въ гр. Плѣвень, които къмъ 1-ий Юлий т. г. възлизаха на 70 лева едната. Желаящитѣ да купятъ всичкитѣ или по нѣколко отдѣлно, да се отнесжтъ за споразумѣние до Коста Мотафчиевъ книжаръ въ гр. Плѣвень. 2—3

ДИМИТРЪ СТОЯНОВЪ извѣстява че на именний се день — 26 Октомври не ще приема посѣщения.

ИЗВѢСТИЕ.

Давамъ подъ наемъ за една или нѣколко години собственний си дюкянъ, находящи се на Съръ-Пазаръ, въ който сега стои Х. Симеонъ Шоповъ.

За споразумение лично до менъ
Димитръ П. Манговъ

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ на почитаемата публика че отъ 1 Октом. т. г. отварямъ гостилница, въ която ще приготвлявамъ разни и вкусни ястия прислуга чиста и бърза. Цѣни умѣрени. Гостилницата ми се намира на главната улица срѣщну х. „Европа“ въ дюкена на г. П. Н. Пѣвевъ. Надѣвамъ се за многобройни клиенти.

Съ Почитание
Иозефина Хуберъ

3—3

ГОЛЪМЪ ИЗБОРЪ

Канцелярски и ученически потребности, отъ най-добъръ материалъ и съ свѣршено естетични цѣни, се намиратъ въ печатницата на

Тодоръ Хр. Бърдаровъ въ Плѣвень

Въ сжщата печатница се намиратъ и всички печатни форми за общинскитѣ канцеларии и общинскитѣ сждилища. Умоляватъ се г-да селскитѣ кметове да посѣтятъ печатницата, за да се увѣрятъ, че всичко можжтъ да си доставятъ най-ефтино отъ нея.

Приема се и печатанието на разни книги, списания, вѣстници и пр. съ най-умѣрени цѣни.

Печатницата се помѣщава до сами Градското читалище въ дюкяна № 474.

Тронната рѣчь.

Тронната рѣчь, съ която е открита втората сессия на X обикновено събрание, е послѣдната присжда за правителството, подписана и отъ самитѣ министри. Въ нея напраздно читателя ще търси похвала за дѣятелността на правителството или указание за добринитѣ, направени отъ него на народа.

„Рѣдгът и тишината, които владѣятъ въ страната, доказватъ, че българ. граждани сж съзнали напълно опасноститѣ за народа и държавата отъ размирицитѣ, отъ съпротивлението на властитѣ и отъ незачитанието на законитѣ, въ които една, макаръ и незначителна, частъ отъ тѣхъ бидождъ тѣй безразсѣдно възлечени прѣди нѣколко мѣсеци.“

Ето единъ пасажъ, колкото тъменъ, толкова и двусмисленъ. Повече е отъ очевидно, че министритѣ сж забъркали пусулата съвсѣмъ.

Тѣ казватъ въ първата частъ на пасажа, че въ страната владѣло рѣдъ и тишина, а въ втората частъ, че това било доказателство, какво българскитѣ граждани били съзнали опасността отъ размирицитѣ. Ами кой прѣдизвика тия размирици? Вѣрваме напълно, че народа съзнава тая опасностъ, която само либералнитѣ министри не съзнаватъ. Пасажа пѣкъ: „отъ съпротивлението на властитѣ и отъ незачитанието законитѣ“ се разбира двойко: или че властитѣ сж се съпротивлявали на народа и не сж зачитали законитѣ или обратното. Въ каква смисль е употребено това изражение, не можемъ да знаеме, нѣтъ тълкуванието, което всѣки ще му даде, то е, че властитѣ сж се съпротивлявали на народа и не сж зачитали законитѣ, Това става най-достовѣрно, като се знае, че нетактичното и прѣдизвикателно поведение на полицейскитѣ органи, установено и чрѣзъ присждата на руссенский военно-полеви сждъ, е причината за смуветѣ въ Тръстеникъ, Дуранъ-Кулакъ и Варна.

За заблѣзване е, че въ тронното слово, нигдѣ не се споменуванито за една отъ героическитѣ мѣрки, чрѣзъ които либералното министерство цѣла година спасява България. Тукъ не срѣщаме нито поменъ за военното положение и за врѣменнитѣ нарѣдби по печата, или за окръжнитѣ, чрѣзъ които се спендира основний законъ въ страната — Конституцията, като се забрани на българскитѣ граждани да се събиратъ на митинги.

Въ тронната рѣчь по малко се говори за България, а повече се хвали Султана. И тия въсхвалявания се правятъ днесъ, когато съ стотини българи пълнятъ турскитѣ задани, други биватъ убивани по улицата въ градицата, трети изнасилвани и ограбвани. И защо е всичко това? Врѣменнитѣ нарѣдби

по печата иматъ по нататъкъ думата,

Знае се, че правителството е въ намърение да ввежда монополитъ на тютюна, спирта, газта, солта и кибрита, а също и да увеличи въ троенъ размъръ акцизитъ. Защо и за тѣхъ не се споменува нищо въ тронната рѣчь, когато това трѣбва съ време да се съобщи на българския народъ? За това, защото българския народъ е съ правителството ли?

Тава е първата тронна рѣчь, въ която се споменува за размирици въ страната. Тая заслуга е на либералитъ, които, ако не съумѣхъ да избавятъ страната отъ финансовата криза, съумѣхъ да опълчатъ вѣлнй български народъ срѣщу себе си и да стрѣлятъ и убиватъ българскитъ граждани, за смѣлостта имъ да се събиратъ на митинги и осждаатъ калпавитъ дѣла на управницитъ.

Добри спасители си набуха българския народъ!!

Румжния и България.

Сждбата на малкитъ Български държавици, съ малки изключения, е еднаква. Както въ България, така и въ Румжния положението отъ година и половина време е почти несносно. И тамъ финансовитъ затруднения на държавата сж толкова осѣзателни, както и въ България. И тамъ общественото мнѣние бѣ срѣщу правителството на Кантакузина, както и въ България—противъ режима на либералитъ. Почти едновременно и въ двѣтѣ съседни страни, чрезъ митинги, населението искаше свалянето на правителствата. И въ двѣтѣ страни финансовата криза подяждаше и подяжда държавния строй, като спираше и развитието на търговията. Въ Румжния подигнахъ гонение срѣщу еврейтъ, за да отвлекатъ общественото мнѣние, а въ България запрѣтихъ митингитъ съ рѣдъ окръжни и телеграмми. Това положение на работитъ въ Румжния се измѣни, а у насъ продължава да става по тягостно и да влече страната ни къмъ гибель. Румжнскитъ кралъ се вслуша въ резолюциитъ на митингитъ, и съ своето влияние и държение вѣнъ отъ партиитъ, съдѣйствува за згропировката на партиитъ и повѣри управлението на страната въ рѣцитъ на ново правителство, което още въ първото време, слѣдъ поемане властта, побърза да защити еврейтъ и, за да спечели въ своя полза еврейскитъ банки, откри гонение срѣщу българитъ и българскитъ работници, живущи въ Румжния. Възникнж румжно-български конфликтъ, който макаръ и да изгуби днесъ острия си характеръ, продължава да сжществува. Либералното правителство въ България запази властта, нъ въ щета на България. То се показа малодушно и не съумѣ да защити интереситъ на страната. И когато конфликта бѣ въ най-острата си форма, и Румжния ни заплашваше съ война, министерскитъ свѣтъ, въ болшинството си, отиде на поклонение въ Цариградъ, за да спечели благоволенieto на Султана и ордени. Румжнското правителство се възползува отъ случая да исплди изъ страната си съ стотини български работници, повечето отъ които бихъ истѣзавани и ограбвани изъ полицейскитъ участъци.

И днесъ още свѣтътъ вѣрва, че ние сме били виновнитъ. А това произлиза отъ обстоятелството, че

правителството на Н. Ц. Височество не освѣтли общественото мнѣние, нито въ страната, нито въ странство съ сжщността на въпроса, а се задоволи да прѣпечатва откъслечи отъ чужди мнѣния за румжнитъ и тѣхното цивилизаторско управление.

Положението въ Румжния днесъ изглежда, че е на пѣтъ да се подобри, защото вѣлненията и митингитъ пристанахъ, когато въ България то е повече отъ несосно, да не кажемъ лошо. Правителството слѣдъ всички притѣрпѣни унижения, какъто отъ страна на Румжния, така и отъ страна на Турция, продължава да влече страната ни къмъ гибель. То не вижда, че съ своитъ героически (?) мѣрки растроива повече държавнитъ финансии, а продължава да си прави иллюзии за бжджщи вигоди и нови доходи отъ увеличаване на данѣцитъ, безъ да прицѣнява послѣдствитя отъ тия нови мѣропрития и вѣлненията, които тѣ ще прѣдизвикатъ.

Остава на Н. Ц. Височество да вникне въ сжщността на работитъ и тури край на злото, догдѣто е време, защото не може да се счита на една разумна помощ отъ камарата, болшинството на която се състои отъ хора, които, за прѣхрана, сж принудени да поддържатъ правителството и тогава, когато тѣ явно виждатъ злинитъ, които ще се причинятъ отъ узаконяването на извѣстни мѣропрития, които правителството имъ прѣдлага за узаконяване.

Време е и у насъ да се тури край на всичко, което движи и вѣлнува обществото и отърве страната отъ гнѣта на либералитъ, които расплакахъ и дѣте въ майчината утроба.

Една Плѣсница.

Рѣчта, която Н. Ц. Височество е произнесълъ по случай откриванieto линията Руссе—Търново е най-голѣмото изобличение, направено на либералнитъ министри за разрушителната имъ дѣятелность. Вѣтка една дума отъ тая рѣчь дѣла най-силно изобличение срѣщу либералнитъ министри. За да се види това, ние прѣдаваме тукъ исцѣло тая рѣчь. Тя е най-осѣзателната плѣсница, която се удря на некадърнитъ управници, които не могатъ да укажатъ на такава своя дѣятелность, насочена за тихи, безшумни, но пълни съ грамадно значение успѣхи, съ каквато се отличава, между другото, режима на народната партия.

Това тържественно изобличение ще имъ служи за назидание и упѣтване, отъ каквито се нуждаятъ либералнитъ управници.

Ето тая рѣчь:

«Ваше Високопрѣосвѣщенство, Ваше Кралевско Височество, Г-да Министри,

Г-да,

Едни отъ най-свѣтлитъ народни тържества сж ония, съ които се чувствуватъ тихитъ, безшумни, но пълни съ грамадно значение успѣхи, които единъ народъ прави въ полето на културата.

Когато виждаме, че нашето младо отечество още въ първитъ дни на своята борба за завземане мѣстото си между европейскитъ държави, поддѣ съ любовь изпълнението на своитъ културни задачи и неуклонно и неуморно ги изпълнява и въ най-тѣжкитъ минути на своето свободно сжществуване и въ най-грознитъ кризи на своя жи-

вотъ, и въ най-застрашителнитъ бури, които го окръжаватъ; когато виждаме този възраждающъ се народъ, какъ мъжественно си извоюва и рѣвново запазва позициитъ на една културна нация, не можемъ да се не проникнемъ отъ най-горѣща обичъ къмъ Него и отъ най-голѣма вѣра въ неговитъ сили и бжджщность.

Съ откриванieto на желѣзнопѣтната линия Руссе—Търново, назначена да съедини Дунава съ сърдцето на България и да служи за износ на произведенията на нашия земледѣлецъ и на природнитъ богатства на Балкана, нашия младъ, но трудолюбивъ народъ върши именно онова, което една съзнателна нация е длъжна да стори, за да даде доказателство за своето постоянстване въ пѣтя на прогресса и цивилизацията.

Като поздравлявамъ обичнитъ ми и прѣданни менъ и на Династията търновци съ днешното тържество, и като пожелавамъ, щото то да бжде начало за подобрието на икономическото състояние на старата българска столица, обявявамъ линията Руссе—Търново за открита.»

Могжтъ ли ни показа либералитъ заслугитъ си къмъ страната въ тоя случай? Безсъмнѣно, тѣ ще се похвалятъ, ако не съ друго, поне съ това, че сж взели участие при откриванieto на тая линия. И това малко заслуга ли е?

Клѣти сойки, въ какво незавидно положение испаднжж—да се радватъ и тържествуватъ отъ успѣхитъ и дѣлата на народната партия!

Положението въ Македония.

Всичко здравомисляеще у насъ се увѣри, че либералитъ не сж годни за нищо друго, освѣнъ за боклука. Откато доходж на чело на управлението, всичко трѣгнж на дирѣ. Въ страната ни се повдигнж всеобщо незадоволство, държавнитъ финансии се растроихъ, а че и положението на еднокръвнитъ ни и едноплѣмenni брата въ турско влоши до най-послѣдня степенъ.

Българетъ въ Македония и Одринско сж прицѣлната точка на всички иноплѣмenni народности. И сърби, и гърци, и турци, пѣкъ и цинцари се хвърлятъ съ дива злоба срѣщу тѣхъ. Стрѣлятъ ги, обиратъ ги, безчестятъ ги и никой не се застѣва да подобри участъта имъ. Нашето правителство е заето да закрѣпи положението си, да обезсили българския народъ, на довършето на когото не рассчитва. За това е оставило македонскитъ българе на сждбата имъ.

Гавазитъ на българскитъ търговски агенства се убиватъ, съ стотини българе се затварятъ по заданитъ и истѣзаватъ и никой не иска наказанието на злосторницитъ. Правителството не смѣе нищо да направи отъ страхъ да не изгуби благоволенieto на Султана, а турцитъ черпятъ куражъ отъ това и вършатъ още по-голѣми безчинства.

При тия прѣслѣдвания, безъ подкрѣпа отъ правителството, македонското дѣло е въ опасность и нашия завѣтенъ идеалъ остава просто фикция.

Ние мислимъ, че е време, ако правителството на Иванчова се чувствувва безсилно да подобри участъта на македоно-одринскитъ българе, да отстѣпи на други, които съ своята тежестъ и популярность въ страната и вѣншний свѣтъ ще

могжтъ да облекчатъ участъта на нашитъ брата отвѣдъ Рила и Радопитъ. За личнитъ облаги не трѣбва да се жертвуватъ толкова сжжни отечествени интереси.

Едно самоуплювание.

„Линията Руссе—Търново, която откриваме днесъ за експлоатация, построена отъ български прѣдприемачъ, съставлява частъ отъ транс-балканската линия, прѣд-назначена да мине прѣвъ сърдцето на главнитъ естествени подземни богатства на нашата страна и да ги прѣвозва къмъ Сѣверъ и Югъ и отрѣделена още да съедини по второ направление Истокъ съ Западъ.“

Тия думи не сж наши. Съ тѣхъ се обяснява частъ отъ значението, което линията Руссе—Търново има за България и нейната търговия. Само слѣдъ година време министритъ на Н. Ц. Височество дойдохъ да признаятъ, че вертикалнитъ и паралелни линии сж цѣнни за България и нейната търговия. Тѣхнитъ гаврения и подмѣтания въ вѣстницитъ и официалнитъ доклади съ тия линии, направата на които прѣприе правителството на г-на Д-ръ К. Стоиловъ, издадохъ тѣхното невѣжество. Тѣ днесъ сами произнасятъ своята присѣда на некадърни и неразбрани държавни мъже. Горний цитатъ, когото вземаме отъ рѣчта на Тончева, е най-доброто доказателство въ случая. Само едни тѣпи и несмислени хора, които не държжтъ смѣтка за думитъ и дѣлата си, сж способни на подобно самоуплювание. Днесъ тѣ сами на всеуслышание признаватъ значението на вертикалнитъ и паралелни линии и ненамиратъ достатѣчни силни изражения да истѣкнатъ това прѣдъ свѣта, както година и половина време по рано, тѣ не намирахъ кални изражения да усмиватъ направата на тия линии. Това доказва още повече несъстоятелностьта на днешнитъ княжеви министри. То установява факта, че тѣ сж готови днесъ да плачатъ прѣдъ зиналия гробъ на България, а утрѣ да се смѣятъ ехидно, заедно съ нейнитъ зложелатели, стига да има отъ това за тѣхъ лични облаги.

Само съ това се обяснява спиране постройката на най-патриотическата линия Радомиръ—Кюстендилъ—Границата, която бѣ прѣд-назначена да влѣе новъ жизненъ еликсиръ на нашата националность въ Македония и да отвори широкъ пазаръ на нашитъ произведения въ тая страна, както и на македонскитъ—въ България.

Днешнитъ управници въ своето унасяние бѣхъ дошли до самозабвение. Тѣ бѣхъ противъ строението на желѣзници, като непотрѣбни и вѣдни. Подъ влиянието на тия убѣждения, тѣ прѣдадохъ въ чужда експлоатация желѣзницата Чирпанъ—С. Загора—Н. Загора и напустихъ направата на частъта Чирпанъ—Пловдивъ. Тѣ прѣустановихъ направата и на линията Радомиръ—Кюстендилъ и отъ угода отидохъ до тамъ, щото обвързахъ България да не строи безъ разрѣшението на нѣмскитъ банки никакви желѣзници въ Южна България. И днесъ, когато сжщитъ тия лица на всеуслышание произнасятъ рѣчи и прѣвѣзсятъ значението на вертикалната линия, ние просто недоумѣваме и се чудиме. Прѣкото заключение е, че или министритъ на Н. Ц. Височество не сж знаели минжлата година какво блядословятъ, или пѣкъ сега не знаятъ,

какво вършатъ. А това не е нищо друго, освѣнъ фанфаронщина. Съ какво ще ни се похвалятъ либералитѣ въ това отношение?

Спирането постройката на линията Радомиръ — Кюстендилъ се оправдаваше съ това, че тая линия не била имала нито стратегическо, нито търговско значение. Даже и военный министръ полковникъ Паприковъ, съ всичкото си величие, се истъпи на трибуната въ Н. Събрание да доказва това и да убѣждава послушното стадо «убоги» отъ болшинството да се съгласятъ за отстъпването въ експлоатация на компанията на источнитѣ желѣзници линията Чирпанъ—Нова Загора. Какво би ни възразилъ сега тоя толкова вѣщъ стратегикъ, ако му набиемъ въ очитѣ обстоятелството, че Австро-Унгарското правителство, по настояването на генералний щабъ, отпусна грамадни сумми, за да свърже желѣзнопътнитѣ линии въ Босна и Херциговина съ желѣзнопътнитѣ линии въ Македония? Да ли и тѣ не знаятъ какво да правятъ?

Ние сме доволни отъ поведението на либералитѣ затова, че българскитѣ граждани сега иматъ най-добрия случай да видятъ, че народната партия на чело съ своя достоуважаемъ и доблестенъ шефъ г. Д-ръ К. Стоиловъ е работила за повдигане страната ни въ економическо отношение и не се е спирала прѣдъ нищо, за да улѣсни развитието на търговията въ страната ни, когато либералитѣ сж дѣйствували безсъзнателно и ратували съ думи и дѣла за економическото поробване на страната ни и за ограничаване на търговията. Народната партия съ гордостъ констатира обстоятелството, че и нейнитѣ върли противници — либералитѣ, признаватъ народополезнитѣ дѣла на народната партия, като сами признаватъ голѣмото значение на вертикалнитѣ и паралелнитѣ линии.

По голѣмо самоуплювание отъ това не е потрѣбно.

Безпринципностъ ли е?

Мѣстний правителственъ вѣстникъ «Самосъзнание» въ цѣла уводна статия се занимава съ нашия вѣстникъ и в. «Свѣтъ» и изважда заключението, че тия два вѣстника не принадлежели къмъ никоя партия, слѣдователно сжществуванието имъ било безцѣло. Отгдѣ вадятъ своитѣ заключения редакторитѣ на тоя листъ по отношение на двата вѣстника, ние не знаеме. За тѣхъ, види се, не сжществуватъ данни, които да опрѣдѣлятъ направлението на извѣстни органи. Че нашия вѣстникъ защитава принципитѣ на народната партия, това всѣки разбира. Това прокламирахме още въ първия брой на вѣстника си. Отзивитѣ на вѣстникитѣ по тоя случай бѣхъ сжщитѣ. И това, което извѣща България разбрахъ, редакторитѣ на «Самосъзнание» не проумѣхъ. Макаръ тѣхнитѣ сжждения по тоя случай и да сж прѣсилени и не издържатъ критика, все пакъ ние намираме за умѣстно да направимъ нѣкои бѣлѣжки, не толкова да ги успокоимъ, колкото да ги изобличимъ за тѣхното невѣжество. Още въ първия брой на вѣстника си ние явихме, че ще ратуваме за вѣстѣржествувание принципитѣ на народната партия, нѣ при все това не можахме да титулираме вѣст. си органъ на Плевенскій окр. клубъ, догдѣто послѣдний не бѣ взелъ рѣ-

шение въ тая смисълъ. И кой е въ случая виновенъ? Ние не бѣгаме отъ истината, защото високо я прокламирахме, а отъ истината бѣгатъ тия, които се срамуватъ да я признаятъ, както е въ случая.

И по отношение на в. «Свѣтъ» се забѣлзва сжщото невѣжество.

Всички у насъ съзнахъ, че издаваемия се въ София в. «Свѣтъ» като изразителъ на нѣкакви нови идеи, е противъ сжществующитѣ партии, само редакторитѣ на «Самосъзнание» не разбрахъ това. Ако е работата да се говори за безпринципностъ, тя личи въ рѣдовитѣ на «Самосъзнание», който е органъ на либералната партия, а прѣпечатва статии, въ които либералнитѣ управници се наричатъ политически циреи на българския народъ. Това е фактъ, който не подлѣжи на съмнѣние: той доказва, че безпринципностъта е отличителна черта само на либералитѣ, нѣне и на другитѣ партии.

ВЪТРЪШЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерски разходки.

Закуската, дадена на Радославова въ Евксиноградския дворецъ, види се, е породила завистъ у неговитѣ колеги. Особено Тончевъ е билъ задирчевъ. Държавенъ вѣстникъ брой 222 ни донася извѣстието, че на 9 т. м. е билъ приетъ на докладъ и задържанъ на вечеря министра на разходкитѣ и съобщенията, а на 10 с. м. военния министръ. Добрѣ стори Н. Ц. Височество, че се установи да живѣе въ Евксиноградския дворецъ, иначе нѣмаше да има прогонни и дневни за министритѣ му, кога му се явяватъ на докладъ, пъкъ и на да ли щѣха да бжджтъ удостоявани съ високата честь да вечерятъ съ Господаря. Пъкъ като рекли, че телеграфъ и телефонъ били необходими за бързитѣ съобщения. Ние твърдимъ, че най бързитѣ съобщения ставатъ съ желѣзницата, защото принасятъ и полза — прогонни и дневни, иначе министритѣ на Н. Ц. Височество не бихъ се ползували съ желѣзницата, а бихъ си послужили съ телеграфа или телефона, съ каквито е свързана София съ Евксиноградския дворецъ.

Кой ще откаже, че дневнитѣ либерали нѣма да спасятъ България отъ финансовата криза?

Военното положение вдигнато.

Въ «Държавенъ вѣстникъ» брой 222 е обнародванъ указъ № 8, съ който се вдига военното положение въ околицитѣ: Русенска, Свищовска, Горнѣ-Орѣховска, Разградска, Поповска, Кеманларска, Бѣленска, Балбунарска, Тутраканска, Еленска, Дрѣновска и Кесаревска.

Въ указа се споменава и за нѣкакъвъ си министерски докладъ, обаче при указа тоя докладъ не фигурира, по висши съображения, види се. Като всѣка героическа либерална мѣрка, съображенията, по които се вдига военното положение се скриватъ отъ свѣта, както се скрива по рано и съображенията, на основание на които се обяви военното положение.

Сега вече министритѣ ще се перчатъ въ официоза да увѣрватъ свѣта, че въ България всичко, и дѣцата даже, сж съ либералитѣ. За доказателство на това ще служатъ факта, че нигдѣ въ България нѣма военно положение. Кой ще отрече слѣдъ това, че либералитѣ нѣматъ заслуги? Малка заслуга ли

е вдигането на военното положение? Има си хастъ официоза да запѣе на новъ гласъ, че военното положение е било наложено отъ народняцитѣ и че либералитѣ се явили спасители на България, като го вдигнали. За безсрамнитѣ всичко е допустимо.

Къмъ сждебнитѣ пристави.

Подъ натискъ на разни сойки, сждебнитѣ пристави сж завели практика да събиратъ тѣ сами стойността на обявленията и да ги испрацатъ въ редакцията на в. «Самосъзнание». На какво основание правятъ това и тѣ сами не знаятъ. Ние имъ обръщаме вниманието да не се отдѣлятъ отъ закона за хатѣра на този онзи. Заявяваме имъ, че ние вземаме само двѣ стотинки на дума за еднократно публикуване, а не 4 ст., като «Самосъзнание». Защо тогава се товарятъ длъжнитѣ съ повече разноски? И отъ това ли искатъ да правятъ монополъ. Обръщаме върху това вниманието на когото се слѣдва.

Ще се повърнемъ въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве.

Ще бжджтъ сждени.

Официоза «Н. Права» съобщава, че румжнскій дипломатически агентинъ билъ прѣдалъ на министра на Вътрѣшнитѣ дѣла, Радославова, опрѣдѣлението на обвинителната камара при Букурещкия апелативенъ сждъ по обвинението на 22 души българи по убийството на Михаилияно и Фитофски. Като съобщава това и обстоятелството, че частъ отъ тия българи живѣятъ въ България, а други сж изгонени изъ Румжния, официоза добавя, че българското правителство ще повдигне прѣслѣдване срѣщу тѣхъ, ако има достатъчно доказателства. Между тия 22 души фигурира и прѣдсѣдателя на Върхов. Македонски комитетъ г-нъ Борисъ Сарафовъ. Постановлението на Бурацката обвинителна камара е прѣпратено отъ министра на правосъдието до прокурора на Софийски Окр. Сждъ за надлежно распореджане.

Не желае ли официоза да ни порасправи нѣщо и за ограбенитѣ и бититѣ български работници, които румжнската полиция изгони изъ Румжния и какво удовлетворение ни получи българското правителство отъ румжнското?

За старитѣ вагони.

Отъ прѣди три-четире мѣсеца правителството, чрезъ посрѣдството Н. Странски, потърси да купи стари вагони за прѣвоза на десѣтъка. За тая цѣль се купихъ вагони отъ съдружието Вайсинбергъ по 1500 лева едина, независимо отъ това, че самъ Вайсинбергъ направи прѣдложение да ги отстъпи на правителството по 900 лева едина. Въ чия полза остава разликата по 600 л. на вагонъ; то е друга работа. Назначенитѣ три комисиии да ги прѣгледатъ и приемиатъ, дадохъ рапорти, съ които признахъ, че вагонитѣ сж негодни и откасахъ да ги приемиатъ. Това не попрѣчи на правителството пакъ да ги купи. Сега за прѣкарванието имъ въ България сж отпуснати 120,000 лева. Спорѣдъ официоза «Н. Права» тѣ щѣли да могатъ да служатъ за цѣлѣта около 4 години. Стойността на вагонитѣ заедно съ прѣвоза се въскачва на около 550,000 лева.

Ето какъ се спасява България

и се запазватъ съкровищнитѣ интереси.

Земледѣлчески конгресъ.

Ц. Комитетъ на земледѣлческпй Сюзъ, заедно съ делегатитѣ на околийскитѣ земледѣлчески дружби свиква всички здружени и не здружени земледѣлци на II Конгресъ на 29, 30 и 31 Октомврий т. г. въ гр. Плевенъ. Делегати се допусчатъ само отъ дружби, съставяни до денъта на конгреса, както и отъ всички земледѣлски, пчеларски, винарски, лозарски, спестовни, овощарски и др. под. дружества, снабдени съ нужнитѣ пълномощни. Дружбата до 100 члена праща единъ делегатъ, до 200 — двама, а отъ 200 нагорѣ трима. Всички други се допусчатъ като слушатели. Кореспонденти на вѣстници и списания, които бихъ дошли, ако желаятъ да имъ се даде по удобно мѣсто, допусчатъ се само съ нужнитѣ пълномощни отъ распективнитѣ редакции.

Поканватъ се, прочее, всички които желаятъ, да взематъ участие въ конгреса.

Завѣдующий дѣлата на Сюзъ, Членъ отъ Центр. Упр. Комитета, Я. Ст. Забуновъ:

ДНЕВНИ НОВИНИ

Събирание на данцитѣ по екзекутивенъ начинъ.

Данцитѣ се събиратъ по единъ небивалъ до сега строгъ начинъ. На бирнитѣ е дадена заповѣдъ да не се спиратъ прѣдъ нищо. Види се нуждата на правителството за пари и голѣма. Прѣзъ мнжлия мѣсець бирнитѣ продадохъ не само черпитѣ и котлитѣ, нѣ и паницитѣ за данци и при все това всичкитѣ бирници отъ Плевенскій финансовъ районъ сж били глобени съ частъ отъ заплащата за слаба дѣятелностъ. Ние видѣхме съ очитѣ си нѣколко души бирници, които заминяхъ тѣзи дни да събиратъ данци по съ двама стражари. Само това обстоятелство е достатъчно да ни въбри, като до какви крайни мѣрки ще прибѣгнатъ бирнитѣ, за да събержтъ и остатѣка отъ данцитѣ, та да не бжджтъ глобявани. Изъ селата е олелия, плачъ, нѣ нѣма, кой да слуша. Либералитѣ спасяватъ България, ще управятъ финанситѣ, нѣ ще затворятъ кжщитѣ на земледѣлцитѣ съ начина, по който става събиранието на данцитѣ.

Една прѣчка.

Въ края на тоя мѣсець се приканватъ земледѣлческитѣ дружинки да испратятъ делегати за земледѣлчески конгресъ. По тоя случай, както се учимъ, хигиенически свѣтъ е взелъ рѣшение, прѣдъ видъ върлуванието на скарлатината въ града, да не се допусне свикванието на конгреса въ града ни. Това рѣшение още не е съобщено на постоянното бюро на Централния комитетъ, за да вземе съ врѣме мѣрки, та да избере другъ градъ за свикванието на конгреса. По всичко се вижда, че съ това се гони цѣлѣта да се усуети конгреса, като се съобщатъ на конгресиститѣ единъ два дена прѣди датата на свикванието, че не се позволява свикванието на конгреса въ града ни. Че скарлатината върлува изъ града, това не подлѣжи на съмнѣние. И самото обстоятелство, че третитѣ и четвѣрти класове на дѣвическото и мжжско класни училище скоро ще бжджтъ распуснати, потвърждава това.

Скрѣбна вѣстъ.

На 7 т. м. въ гр. Пловдивъ се помина извѣстния български дѣецъ Найдентъ Геровъ. Заслугитѣ на покойния по черковния въпросъ и по политическото ни освобождение сж неогнѣними. Найдентъ Геровъ е основателя на първото българско училище въ Пловдивъ. Въ тъмнитѣ и мрачни врѣмена на робството той е билъ единственната подкрѣпа на българитѣ, въ качеството си на руски консулъ въ Едрине и Пловдивъ. Най-похвалното негово дѣло, което увѣковѣчава памятьта му, е негово рѣчникъ на български езикъ, който съдържа 70,000 думи. Макаръ всичкитѣ части на

рѣчника и да не сж отпечатани, обаче той е свѣршен и ще се напечатат и останалия готовъ материялъ.

Погребението на покойния се е извършило на 9 т. м. при стечението на всичкитѣ граждани на града Пловдивъ безъ разлика на партии и народностъ, на ученицитѣ отъ горнитѣ класове на Пловдивската гимназия, заедно съ учителското тѣло. Между поднесенитѣ вѣнци личи и единъ вѣнецъ отъ Н. Ц. Височество съ надписъ: «въ знакъ на искрена привѣрзанность.» Руския консулъ въ Пловдивъ г. Акимовичъ сжщо е придружавалъ смѣрнитѣ останки на покойния, като е държелъ една отъ лентитѣ на ковчега. Гражданетѣ на града Пловдивъ сж отдали приличното почитание къмъ смѣрнитѣ останки на всеизвестния български дѣецъ Найдено Геровъ.

Миръ на прахътъ ти, многозаслужилъ на отечеството си, тружениче!

Подновенъ вѣстникъ.

В. «Надѣжда», който се издава въ Русе отъ г-на Д-ръ П. Стайкоу и бѣше сирѣчь по причина на военното положение, сега на ново е почилъ да излиза.

Внѣшни извѣстия.

Буритѣ продължаватъ да трѣпятъ англичанитѣ и днесъ. Трансвалъ и Оранже не само не сж умиротворени, нъ ще причиняватъ за винаги голѣми неприятности на Англия. Златнитѣ рудници не ще можтъ да покриятъ разноскитѣ, които ще се правятъ за поддържанieto на голѣми отряди въ завоеванитѣ републики. Това става изъ денъ въ денъ поясно. На 14 т. м. буритѣ прѣвзели града Якобсдалъ слѣдъ едно ожесточено съпротивление отъ страна на англичанитѣ, които имали 39 души убити. Тоя градъ лежи на юго-западния кѣтъ въ Трансвалъ при желѣзницата Кяптуанъ—Мяфкингъ. Съ прѣвземанието на тоя градъ англичанитѣ заобиколихъ генералъ Кроне отврѣдъ и го взѣхъ въ плѣнъ. Сега буритѣ прѣвзематъ отново портата, прѣзъ която англичанитѣ прѣвъ пѣтъ влѣзохъ въ бурската територия.

Мирътъ се застрашава.

Изглежда, че вѣстанието на боксеритѣ, ще послужи като сигналъ за една обща европейска война. Въ минжлия брой на вѣстника си съобщихме, че руский министеръ въ столицата на Япония е сполучилъ да убѣди владѣтеля на тая страна да сключи съюзъ съ Руссия. Опасностьта отъ това за другитѣ сили, дѣйствующи за усмиряванието на Китай, е очевидна. Поради това Англия и Германия сж сключили съглашение, което открито заявяватъ, за да попрѣчатъ на Руссия. Тѣ искатъ да запазятъ открити всичкитѣ пристанища на Китай за своята търговия.

Рускитѣ вѣстници, като коментиратъ това съглашение, казватъ: «Руссия не може да се съедини къмъ това прѣдложение напълно. На сѣверъ отъ Пей-Хо ние нѣма да допустнемъ никакво влияние, освѣнъ нашето. Ние не искаме нови печалби, нито нови територии, нъ не искаме и европейскитѣ мисионери на сѣверъ отъ Пей-Хо. Нека англичанитѣ и нѣмцитѣ си задържатъ отворени вратитѣ на цѣлий южни Китай, нека се втурнатъ въ самото му сърдце, нека експлоатиратъ, нека проповѣдватъ евангелието съ мечъ въ рѣка, това е тѣхна работа, нъ въ сѣверний Китай ние ще имъ затворимъ всичкитѣ врати.

Работитѣ изъ денъ въ денъ взема

мать по сериозенъ характеръ. Руссия отказва да остави взетата съ нейни войски линия Тянь—Цзинъ—Пекингъ, построена съ английски капитали, а Англия прави распоряждания, отъ които се вижда, че тя се готви да направи сериозенъ шагъ. Велико-Океанската флота е получила заповѣдь да се събере въ Жълто море; въ Австралия е заповѣдано да се приготви единъ контингентъ отъ 25,000 австралийци на Срѣдиземната флота е дадена заповѣдь да удвои корабитѣ при протока Ламаншъ, всичката индийска войска е приготвена да замѣсти бѣлата войска въ Трансвалъ.

По всичко се вижда, че една война мѣжду Руссия и Германия, или Руссия и Англия е въ навечерието си. Това става по достоверно, като се вземе въ внимание, че рускитѣ войски сж събрани въ Портъ-Артуръ, а английскитѣ въ Ханконгъ и Вей-Хай Вей, че генералъ Валдерзе иска да се върне.

Съперничеството на силитѣ по Китайскитѣ работи ще ни даде като слѣдствие една всеобща европейска война.

Англичанитѣ на 14 Окт. сж прогласили присѣдиняванието на Оранже съ Трансвалъ къмъ английскитѣ владения. Това е вслѣдствие побѣдата на английскый генералъ Бартонъ надъ войскитѣ на бурскый генералъ Де-Бетъ при Фридерихстадъ.

Агенция Хавасъ съ дата отъ 14 Октом. съобщава, че чуждоестраннитѣ министри сж имали второ заседание въ Пекингъ по разглежданието прѣдложенията на г. Делкасе. Всички сж признали нуждата да се настоява върху исканието, за да се накажатъ съ смѣртъ всичкитѣ главни подстрѣкатели на движението на боксеритѣ. Чуждоестраннитѣ прѣдставители въ Пекингъ вѣрватъ, че, ако силитѣ настояватъ, китайското правителство ще удовлетвори всичкитѣ искания.

Правителството на Сѣверо-Американскитѣ щати заявява, по отношение на англо-германското съглашение, че то е съгласно съ другитѣ двѣ точки, нъ не счита за нужно да одобрява политиката за открититѣ врати на китайскитѣ пристанища за търговията на Англия и Германия.

ДОПИСКА.

Господине Редакторе,

Бждѣте добри да дадете мѣсто на слѣдното ми запитвание, което се подкрѣпя отъ много акционери на строителното дружество въ Варна.

Прѣди четире години се основа въ г. Варна едно строително акционерно дружество. Акциитѣ на това дружество бѣхъ отъ по 100 л. зл. едната. Агентъ за града нѣ бѣ г. К. Хинковъ. Отъ тогава и до сега азъ като акционеръ въ Плѣвентъ, не зная какво става съ капиталата ми. На многократнитѣ ми запитвания г. К. Хинковъ ми е отговарялъ съ: «не зная, почакайте, ще пишж и пр.» Понеже въ растояние на 4 години дружеството не е дало никакъвъ балансъ, за да видя, какво става съ капиталата на дружеството, приканяме управлението на дружеството, да не мълчи, а да излѣзе съ една равностѣтка прѣдъ свѣта и яви въ какво сж оползотворени нашитѣ капиталитѣ и защо не ни се исплатени дивидентитѣ за 3 години. Не стори

ли това, запазвамъ си правото за понататѣшно дѣйствие съгласно взысканията на търговскый законъ.

Акционеръ на 10 акций стойность 1000 л. зл.: А. Сеизовъ,

„Руководство за Сждебни Пристави“

второ допълнено и поправено издание, прѣпоръчано отъ Министерството на Правосъдието. Стѣкмено спорѣдъ програмата на Министерството отъ Н. Д. Ковачевъ. Доставка се отъ съставителя срѣщу 3.50 ст. Улица «Кракра» № 40—София. Испититѣ за Сждебни пристави ще започнатъ отъ м-цъ Октомврий н. г. 2—4

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 12015

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 5705 публикувано въ мѣстний вѣстникъ «Землед. Защита» брой № 30 отъ т. г. извѣстывамъ, че отъ 25 Октомврий до 25 Ноемврий до 5 часа послѣ плад. 1900 год., ще продавамъ на втори публиченъ търгъ, съгласно чл. 1029 отъ Гражданското Сждопроизводство слѣдуюция недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една кѣща въ с. Брѣстовецъ съ дворъ около 2 дек. съ двѣ стаи за живѣние и кошъ за слама построена въ земята, покрита съ слама, при сжедѣ: Петръ Куклювъ и нѣтъ отъ три страни въ улица «Кашинска», принадлежаща на Симеонъ Куклювъ отъ Брѣстовецъ.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първия купувачъ.

Желающитѣ да наддаватъ можтъ да сж ячѣтъ прѣдъ означенъ по горе срокъ въ всичкитѣ присѣдственни дни и часове въ канцеларията ми, като се съобразятъ съгласно чл. 1017 отъ Гражданското Сждопроизводство.

гр. Плѣвентъ, 12 Октомврий 1900 г.

Дѣло № 131/99 год.

Сждебенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 12178

На основание изпълнителний листъ № 1411 отъ 8 Мартъ 1899 год. издаденъ отъ Плѣвентскый Окол. Мир. Сждия въ полза на Цвѣтко Личовъ отъ с. Згалоувецъ срѣщу Тодоръ П. Симитчийскый отъ с. Згалоувецъ за искъ 271 л. заедно съ дрхвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 14-й Ноемврий 1898 г. до исплащанието и 22 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 914, 1004 и 1025 отъ Гражданското-Сждопроизводство съ настояцето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 16 Ноемврий до 16 Декемврий до 5 часа слѣдъ пладне т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдуюция длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Нива въ землицето на с. Згалоувецъ въ мѣстност. «Башова геранъ» около 8 дек. оцѣнена за 24 лева.

2) Нива въ мѣстност. «Подъ село» около 5 дек. оцѣнена за 15 лева, 3) Нива въ мѣстност. «Надъ лозята» около 6 дек. оцѣнена за 18 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Който Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ можатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣдственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣгледатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвентъ, 16/X 1900 год.

Дѣло № 331 отъ 1899 год.

Сждеб. Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 11918

Подписаний Петръ Георгиевъ Сждеб. Приставъ при Плѣвентскый Окр. Сждия на II участъкъ на основание изпълнителенъ листъ № 5359 отъ 1 Октомврий 1899 год. издаденъ отъ Плѣвентскый Град. Мир. Сждия въ полза на Тодоръ Табаковъ отъ гр. Плѣвентъ повѣр. на Него Бановъ изъ гр. Плѣвентъ срѣщу Покойния Никола Мотовъ отъ с. Учени-Долъ за искъ 341 злат. л. 40 ст. заедно съ лхвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 5-ий Май 1894 г. до исплащанието и 12 л. 05 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 914, 1004 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настояцето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 25 Октомврий до 25 Ноемврий до 5 часа слѣдъ пладитѣ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдуюция длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Кѣща въ с. Учинъ-Долъ съ дворъ отъ 3 дек. оцѣнена за 80 лева, 2) Нива въ мѣстност. «Широка поляна» отъ 7 д. и 4 ара, оцѣн. за 14 л., 3) Нива въ мѣст. «Широка поляна» отъ 6 дек. и 2 ара оцѣн. за 12 л. 4) Нива въ мѣст. «Шамликъ» отъ 16 дек. оцѣн. за 32 л., 5) Нива въ мѣст. «Шамликъ» отъ 5 дек. и 7 ара оцѣн. за 12 л., 6) Нива въ мѣст. «Брѣстичъ» отъ 2 дек. 7 ара оцѣн. за 6 л., 7) Нива въ мѣст. «Дъртитѣ лозя» отъ 1 д. оцѣн. 2 л., 8) Нива мѣст. «Шамликъ» отъ 2 дек. 5 ара оцѣн. за 5 л., 9) Нива, мѣст. «Кара-орманъ» отъ 3 дек. оцѣн. за 6 лева, 10) Нива мѣст. «Дъртитѣ лозя» отъ 2 дек. 4 ара оцѣн. за 4 л., 11) Нива «Дъртитѣ лозя» отъ 2 д. 6 ара оцѣн. за 6 л., 12) Нива «Дъртитѣ лозя» отъ 1 дек. оцѣн. 2 л., 13) Нива мѣст. «Валога» отъ 6 дек. оцѣн. за 12 л., 14) Гръстеликъ мѣст. «Гръстето» отъ 1 дек. оцѣн. за 4 л., 15) Ливада «Въ селото» отъ 3 дек. оцѣн. за 15 л., 16) Ливада въ мѣст. «Кара-орманъ» оцѣн. за 5 л. отъ 3 ара 17) Бранище мѣст. «Кара-орманъ» отъ 4 дек. оцѣн. за 20 л., 18) Лозье въ мѣст. «Брѣстичъ» отъ 4 дек. 8 ара оцѣн. за 20 л., 19) Лозье въ «Здраловецъ» отъ 3 дек. 6 ара оцѣн. 16 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Който Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ можатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣдственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣгледатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданта.

гр. Плѣвентъ, 10 Октомврий 1900 г.

Дѣло № 799 отъ 1899 год.

Сждеб. Приставъ: П. Георгиевъ

Седмиченъ бюлетинъ

ЗА

течението на инфекциознитѣ болѣсти въ градъ Плѣвентъ отъ 8-й до 16-й Октомврий 1900 г.

Наименование на болѣститѣ	Колко нови заболѣвания	Въ кой кварталъ	Забѣлѣжка
Скарлатина	2	1 сл. въ III кв. 1 сл. въ IX кв.	
Кореманъ тифусъ	1	въ IV кв.	

г. Плѣвентъ 16 Октомв. 1900 г.

Плѣвент. Град. Лѣкаръ: Д-ръ Смоляновъ